



மாலவையிலே அது. கோவில் அலுவலகத்தில் தலவையும் செயலாளரும் இந்த ஆண்டு நடபெற்றேவிருக்கும் தீ பாவளி விருந்து நிகழ்வை பற்றி தீ விர ஆலோசனை செய்கின்றனர்.

“காளி...இந்த ஆண்டு நம்ம ‘கம்போங் மிஸ்கின்’ கோவில்ல தீ பாவளி விருந்து நிகழ்ச்சியை மிகச்சிறப்பாக நடத்திடும் என்று நினைக்கிறேன்.... நீ என்னப்பா சொல்ற?” மீ சயைவை மூன்றுக்கியப்பி தலவையர் மாயாண்டி கடைக்கிறார்.

“புதுசா நான் என்ன சொல்லப் போறேன் தலவையர்? பல வருசமா தீ பாவளி விருந்து நிகழ்ச்சியை நடத்தி வரோம். இந்தப் புறம்போக்கு நிலத்துல வாழ்ற ஏழமைக்கள் வருசத்துல ஒரு நாளாவது சந்தோசமா ஆட்டுக் கறியோடு வயிராசை சாப்பிடும். சந்தோசமா ஆபி பாடி மகிழும். நாம கோயிலில் கட்டிப் பத்து வருசமாச்சு. அதனால், இந்தப் பத்தாமாண்டு கோவில் திருவிழாவில் பத்துக்கிடாக்களை வெட்டி நம்ம முனியாண்டி சாமிக் குப்புடையல் போட்டு அமர்க்களப்படுத்திடும் தலவையர். இதுதான் என்னோட ஆசை” கோவில் செயலாளர் காளி பெரிய எதிர்பார்ப்புடன் கூறுகிறார்.

“பத்தில்ல காளி.... இரப்பது கிடாக்கள் வெட்டி நம்ம கம்பம் மட்டுமல்லாம்...சுற்று வட்டாரத்துல இருக்கிற ஏழைபாள்கள்கைக்கல்லாம் பெரிய அளவில் பத்தாமாண்டுக கோவில் திருவிழாவையும் தீ பாவளி விருந்தையும் தடபுடலா விருந்து வச்சு அசத்திடுவோம் அசத்தி.....!” தலவையர் மாயாண்டி உற்சாகமாகப் பேசுகிறார்.

“இந்த வட்டாரத்தில், இதுவரையிலும் யாரும் நடத்திடாத அளவில் மிக விமர்சியா தீ பாவளி விருந்தை நடத்திக் காட்டுவோம் காளி” மீ சயைவை வகைமாக மூன்றுக்கிவிடுகிறார் தலவையர்.

“தலவையர்...உங்கப் புண்ணியத்தாலே வருசா வருசம் கோவில்ல தீ பாவளி விருந்துல சுவையான ஆட்டுக் கறியோடு வயிராசை சோறு சாப்பிட முடியுது. என் புருசன் இறந்த பிறகு நான் ஒண்டியா.... உழைச்சு சின்னஞ்சிறுசுகளா இருக்கிற என்னோட ஐந்து புள்ளைக்கள்கை காப்பாற்ற பாடு இருக்கே அந்த முனியாண்டி சாமிக் குத்தான திரியும். நீங்க மவராசனா இருக்கணும் சாமி” “ஏதோ....என்னால முடிஞ்சதச் செய்கிறேன் தாயி” அந்த அம்மாவை கைப்பி வணங்கி வழியனுப்பி வகைக்கிறார் தலவையர்.

“அந்த அம்மா சொன்னதாகக் கேட்டியா காளி...? நம்ம கம்பத்துலச் சாப்பாட்டுக்கே வழி இல்லாத ஏழ்கைகள் நிறையவே இருக்கிறாங்கிறதப் புரிஞ்சிக்கிட்டியா”

“எனக்கும் அதுபற்றி நல்லாவே தெரியும் தலைவரே.நாளகைக்கே வசூல ஆரம்பிச்சுடுவோம்”

“கப்டிய சீ க்கிரத்தில் நாட்டோட பொதுத் தரே தல் நடக்கப்போறதா தலைவர்கள் சொல்லிக்கிட்டிருக்காங்க. நாட்டுல ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டுப் போச்சின்னா நம்ம கோயிலுக்கு ஆபத்து வந்திடுமோனு கொஞ்சம் பயமா இருக்கு காளி. நம்ம தொகுதி ‘ஓய்பி’ வீ ரக்குமார் அவர்களைத் தீ பாவளி விருந்துக்கு அழைச்சுக் கோவில் பிரச்சனையை அவரிடம் எடுத்துச் சொல்வோம். என்ன சொல்ற காளி?”

“தலைவரே...நீ ங்க சொல்றது நல்ல யோசனை”

“இப்பவே ஓய்பியிடம் பசேறனே. ஹல்லோ....ஓய்பியோட பிஏ விமலனா பசேறது....?”

“விமலன்தான் பசேறனே.....யாரு பசேறது?”

“கம்போங் மிஸ்கின் கோவில் தலைவர் மாயாண்டி பசேறனே. ஓய்பி இருக்கிறாரா?”

“பிசியா இருக்கிறார்...என்ன விசியம் மாயாண்டி?”

“கம்பத்து கோவில் நடக்கப்போற தீ பாவளி விருந்து நிகழ்வுக்கு ஓய்பிக்கு அழைப்பு கொடுக்கணும். நாளகை காலபத்து மணிக் கு ஆபிசுக்கு என் கமிட்டிகளோட வர்ரோம். ஓய்பியிடம் சொல்லிடுங்க”

“சரி சொல்லிடுறனே மாயாண்டி”

மாயாண்டியின் வருகையை விமலன் ஓய்பியிடம் கபற்கிறார்.

“மாயாண்டியா....!அவன் வந்தானா.... பெரியப் பெரிய பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வருவானே ஓய்பி தலையை ஆட்டிக்கொள்கிறார்”

மற்றுநாள் மாயாண்டி கோவில் கமிட்டிகளை அழைத்துக் கொண்டு ஓய்பியை நேரில் சந்திக்கிறார்.கோவில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை விலாவாரியாக ஓய்பிடம் எடுத்துக் கபற்கின்றார்.

பிரச்சனைகளைக் கவனமுடன் கேட்ட ஓய்பி சில வினாடிகள் ஆழந்து சிந்திக்கிறார்.கோவில் தனது தொகுதியில் இருப்பதைக் கடந்த இரு தவண்களாகக் கண்ட கப்டாகக் கண்டு வருகிறார்.

“மாயாண்டி.... கோவில் அமைந்திருக்கிற ‘கம்போங் மிஸ்கின்’ அரசாங்க நிலம்.இன்று இல்லாட்டியும் எதிர் காலத்துல மமே பாட்டு திட்டத்திற்காக அந்த நிலத்த அரசாங்கம் எடுத்துக் க வணே டிவரும்.ஆனா....எத்தனை ஆண்டுகளாகும் னு உறுதியாச் சொல்ல

Written by - வ.மே.அருச்சுணன் - மலேசியா -  
Friday, 14 October 2016 17:41 -

முடியாது....”

“ஓய்...அப்படியொரு நிலைமை வந்தா நீ நங்கதான் எங்களுக்குக் குடியிருக்க வீடுகளும் கோவிலுக்கு மாற்று இடமும் ஏற்பாடு செய்யணும்.இதுல ஏதும் குளறுபடிகள் நடந்தா....எங்க பலத்தகைக் காட்டத் தயங்க மாட்டோம்” மாயாண்டி கடுமையாகக் கபுறுகிறார். அவருடன் வந்திருந்த மற்ற கோவில் கமிட்டிகளும் தலைவரின் கருத்தை அழுத்தமாக ஆதரித்துப் பசேுகின்றனர்.

“மாயாண்டி...நீ நங்க எதைப்பத்தியும் கவலைப் படாதிங்க....! இந்தத் தொகுதி ஓய்வி நான் இருக்கனே.என்னமே றி எதுவும் நடக்காது. எந்தப் பிரச்சனையானாலும் எல்லாத் தையும் நான் பார்த்துக் கிறேன். ஆனா...வரர தரே தல்ல நான் பெரும் பான்மையில் வறெறி பெற நீங்களில்லாம் கடுமையா உழகைகணும்”

“ஓய்...எங்கள் ஆதரவு உங்களுக்கு என்றகைகும் குறையாது.இந்தத் தரே தல்ல நீ நங்க மெரும் பான்மையில் ஜெய்கிறதற்கு நாங்க உறுதி சொல்றோம்.எங்கள் பிரச்சனைக்கு நல்ல தீர்ப்புக் கிடகைகணும்.அதற்காக உயிரதை தரவும் தயங்க மாட்டோம்” மாயாண்டி அழுத்தமுடன் பசேுவதை ஓய்வி இதுவரைப் பார்த்ததில்லை.

சிறு தொகையொன்றை மாயாண்டியிடம் கொடுத்து அனைவரையும் வழியனுப்பி வகைகிறார் ஓய்வி. மாயாண்டி மகிழ்ச்சியுடன் தம் கமிட்டிகளோடு அங்கிருந்து புறப்படுகிறார்.

“என்னங்க ஓய்வி...அந்தக் கோவில் இருக்கிகிற இடத்துல,வளெள்ளப் பிரச்சனையைத் தடுக்க பெரிய தண்ணீர் தகே கம் கட்டப்போறதா போன வாரம் தானே ‘எஸ்கோ’ ஒப்புதல் வழங்கியிருக்குனு சொன்னீங்க?”

“நான் சொன்னது உண்மதைதான். யார் எக்கடே கட்டுப் போனா நமக்கென்ன விமலன்? இந்தத் திட்டத்துல நமக்குக் கிடகைகும் சூயலாபம் தான் முக்கியம். அடுத்த மாசமே அங்கே தண்ணீர் தகே கத்துக்காகக் குளம் வெட்டப் போற அரசாங்கத் திட்டத்தைத் தொடங்கப் போறத எந்த கொம்பனாலும் தடுக்க முடியாது.கோவில் தலைவர் மாயாண்டி போன்ற ரவூடிகள் சொல்லிட்டா போட்டத் திட்டத்த மாற்ற முடியுமா?”

ஓய்பிக் குச் சிறப்பு செய்யும் பொருட்டு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் மாயாண்டி முன்னின்று கவனிக் கிறார். அவருக்கு உறுதுணையாகப் பம்பரமாகச் செயல்படுகிறான் காளி.

கோவில் திருவிழாவைக் கு இன்னும் இரண்டு வாரங்களே இருந்தன. மாயாண்டி சிறப்புக் கமிட்டிக் கட்டத் ததைத் தனது அறையில் நடத்துகிறார். இரவு ஏழு மணிக் குத் தொடங்கிய கட்டம் பத்து மணியை நெருங்கிய பின்னரும் விவாதங்கள் சப்டாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“தலைவரே....வருசா வருசம் தீ பாவளி விருந்துல பல கிடாக்களை உயிர்பலியிட்டுத் திருவிழாவைக் கொண்டாடுவதை விட இந்த வருடம் தொடங்கி சவை சாப்பாடு பக்தர களுக்குப் பரிமாறினால் பக்தர களிடையே இறை நம்பிக்கை பிறக்க முடே. அதோட, இன்றகைக் கு எல்லா அத் தியாவசியப் பொருட்களின் விலையைறேறம், பொருள் சவேவை வரி,

Written by - வ.மே.அருச்சுணன் - மலேசியா -  
Friday, 14 October 2016 17:41 -

நாளாகக் கூட நாளும் மலையாளப் போல ஏறியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நம்ம சிலவகைக் குறைச்சல்களையே... எனது இந்தப் பரிந்துரையைப் பரிசீலிக்காமாறு செயலவையைக் கட்டிக்கொள்கிறேன்” புதிதாகப் பொறுப்புக்கு வந்த கமிட்டி கோட்டையைப் பணக் கருத்துரைக்கிறார்.

பல ஆண்டுகளாக நடமாற்றத்தில் இருந்து வரும் வழக்கம் புதிய கமிட்டியாக நியமனம் பெற்ற கோட்டையைப் பணால் சிதறுண்டு போய்விடும் எனத் திகைப்பால் தலவை ஒரு கணம் ஆடிப்போகிறார். அருகில் அமர்ந்திருக்கும் செயலாளர் காளியைப் பார்க்கிறார். செயலாளர் அதர்ச்சியில் உறந்து போயிருப்பதைக் காணமுடிந்தது. நிலமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமே? சாதாரணத் துக்ககொண்டு தலவைவருக்கே உரிய பந்தாவோடும் பசுகிறார்.

“இதுநாள் வரையிலும் கோவில்ல நடப்பெறும் தீ பாவளி விருந்தில் சாமிக்குக் கிடா வட்டி, பீர் போத்தல் உடச்சு வச்சு சட்டம் போடணும். கிடா வட்டி தட்புடலா மக்களுக்கு விருந்து வகை கிறதான வழக்கம். புதுசா வந்திருக்கிற கோட்டையைப் பணச் சவைச் சாப்பாடும் போடலாமா சலாறா. அவர் சலாறத் பத்தி மற்ற கமிட்டிகள் என்ன சலாற நீங்க?” தரையமா உங்க கருத்துகளாச் சலாறலுங்கப் பா என்கிறார் தலவை.

“தலவை...கோட்டையைப் பணச் சலாறது சரி என்றே எனக்குப் பட்டது. சிலவகைக் குறைக்கச் சவைச் சாப்பாடும் போட்டால் பெரும் பகுதிப் பணத்தையே மிச்சப் பட்டலாம். மிச்சப் பட்டும் அந்தப் பணத்தையே இந்தக் கம்பத்துலப் படிக் கிற ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி நிதி கொடுக்கலாம்” என்கிறார் மற்றொரு புதிய கமிட்டி மருதன்.

“கமிட்டிகள்...நீங்க சலாற எல்லா கருத்துகளும் தப்புணு நான் சலாறல மாட்டனே. வழக்கத்தில் இருக்கிறதத் தீர்வென்ற மாற்றினா மக்கள் ஏற்றுக் கொட்டாங்க. இந்த ஆண்டு தீ பாவளி விருந்துக்கு ஓயி வரரா. அவரை வரவேறே கப்பெரியக் கட்டத்தையே நாமக் கட்டாயம் கட்டியாகணும். நமக்குக் கட்டம் சரேணும் நா...கிடா வட்டிச் சாப்பாடும் போட்டும் பீர் போத்தல்களத் தாராளமா திறந்தான மக்கள் கட்டம் சரேணும். நமக்கு இளைஞர்களோடச் சப்போட்டும் வேணும். இந்தக் கம்பத்துல அவங்கத் தான் அதிகமா இருக்காங்க!” தலவை தள்ளிவிட்டுக் கிறுகிறார்.

“விருந்துல வயிறாரச் சாப்பிட்டும் சந்தோசமா ‘தண்ணீ’ போட்டும்...மக்கள் ஆடிப்பாடினான்தான் தீ பாவளி விருந்து கலக்கட்டும். பக்கத்துக் கம்பத்துக் காரங்க நம்பல மதிக்கணுமில்ல” பழைய கமிட்டி உத்தாண்டி உறுதியுடன் தமது கருத்தை முன்வைக்கிறார்.

“முட்டாள்தனமா, தலவைவருக்குத் தாளம் போட்டும் உங்களப் போன்ற கமிட்டிகளால இந்தச் சமுதாயத்துக்கு எந்த நன்மையும் விளையப் போறதில்ல...! காலங்காலமா நாமக் குடிகாரச் சமுதாயமாகத் தான் இருக்கணுமா? இந்த நாட்டில் வாழ்ற மற்ற இனத்து மக்கள் சவை சமயத்தையே சரேந்த நம்மளப் பற்றி என்ன நினைப்பாங்க?” மருதன் ஆவேசமுடன் கிறுகிறார்.

“வாய் மட்டும் மருதமுத்து...! புத்து வருசமா தலவைவரா இருக்கிறு மாயாண்டி. நேற்று வந்தவன் நீ, அவரையா களே விக்கொ...? அவர் எதிர்த்துப் பசினா ஒழுங்கா நீ வீடும்

Written by - வ.மே.அருச்சுணன் - மலேசியா -  
Friday, 14 October 2016 17:41 -

போய்ச்சரே மாட்டே.....!" ஆத்திரமுடன் இருக்கையை விட்டு சடாலின்று எழுந்த உத்தாண்டி, மருதனைத் தாக்கப் பாய்கிறான்.

"கருத்துச் சொல்ல வந்தா.....என்ன அபிக்கவா வரரே....!" அங்கு கையில் கிடத்த தடியால் உத்தாண்டியின் தலை மீது ஓங்கி அடிக்குகிறான் மருதன். "அய்யோ....!" என்ற அலறலோடு தலையைப் பிடித்தபடி தரையில் சாய்கிறான் உத்தாண்டி. அவனது மண்டலையிலிருந்து இரத்தம் பீரிடுகிறது.

"மருதன்.... என்னப்பா இது? பசேகக் கொண்டிருக்கும் போதே ஆளுமலே கையைவகை கிற?...நீ புதுசா வந்த கமிட்டின்னு பார்க்கிறனே" கட்டத்த அசரமாகக் கலதைத்துவிட்டு கீழே சாய்ந்து கிடக்கும் உத்தாண்டியைப் பற்றாமுடன் தடுக்குகிறார் மாயாண்டி. பயத்தால் நடுங்கிப் போன மருதன் அங்கிருந்து விரைந்து வளையேறுகிறான்.

அசரகதியில் செய்த எந்த மூதலுதவியும் உத்தாண்டியைச் சூயநினவைக்குக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. உத்தாண்டியைக் காரில் ஏற்றி உடனடியா மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வகைகிறார் தலைவர்.

அரை மணி நேரத்திற்குப் பின்னர், மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட உத்தாண்டியின் உயிருக்கு ஆபத்தில்லை என்ற தகவல் மாயாண்டிக் குப் போன உயிர மீண்டது போல் இருந்தது. தலைவர் பழைய மாயாண்டியாக இருந்தால் நிலமையை வேறே. தலைவர் பதவி அவரை நிதானிக் கச் செய்தது. பெரும் நம்பிக்கைக் குரிய உத்தாண்டி தம் முன்னாலேயே தாக்கப்பட்டதை அவரது உள்ளம் ஏற்றுக்கொள்ளச் சிரமப்பட்டது.

இரவு மணி பத்ததைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. அப்போது கோவில் வளாகத்தினுள் காவல் துறையின் வாகனம் ஒன்று வகேமாக நுழைகிறது. வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு அதிலிருந்து காவல் துறையைச் சேர்ந்த சிலர் அலுவலகத்தை நோக்கி வகேமாக வருகிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் காவல் துறையினர் ஏன் இங்கு வருகிறார்கள்? உத்தாண்டியைப் பற்றி விசியமாக இருக்காமோ? மனக்கூழ்ப்பத்துடன், காவல் துறையினரை எதிர்கொள்கிறார் தலைவர். வந்த நோக்கத்தைக் கற்றிய காவல் துறையினர், தலைவர் மாயாண்டியையும் அவரது கமிட்டிகளையும் வாகனத்தில் ஏற்றுகின்றனர். அடுத்த வினாடி வாகனம் அங்கிருந்து வகேமாகப் புறப்படுகிறது!

சில நாட்களுக்குப் பின்னர், மாயாண்டியின் தலமையில் கோவில் கட்டடம் நடபெறுகிறது. தலையில் அடிபட்ட உத்தாண்டியும், புதிய கமிட்டி மருத மூத்துவும் கட்டத்தில் அருகருகே அமர்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களின் முகங்களில் இறுக கம் காணவில்லை. அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஒருவருக்கொருவர் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். கட்டடம் அமையுடன் நடபெறுகிறது.

வானவடிக் கையின் இடி முழக்கத்தோடு கோவிலில் தீபாவளி விருந்து தொடங்குகிறது. பஞ்சவர்ண ஒளியில் ஆங்காரமாய் வீற்றிருந்த 'கம்போங் மிஸ்கின்' கோவில் முனியாண்டிச் சாமிக் குப் படையைப் போடப்படுகிறது. பக்திப் பரவசத்துடன் கம்பத்து மக்கள் அவரை வழிபடுகின்றனர்.

இந்த ஆண்டு முதல், மாயாண்டியும் முனியாண்டியும் சவைசாமியாகிவிட்டனர்!

0000000000 00000000 00000000.00000000000000 0000000000000000

Written by - வ.ம.அருச் சுணன் - மலசீயா -  
Friday, 14 October 2016 17:41 -

---

arunveloo03@gmail.com